

Skattelyet og faa nogen Indtægt af den forøgede Omsætning, som Anbringelsen af Garnisonerne temmelig sikkert vil medføre. Men hvis det virkelig skulde lade sig praktisere, at de paagældende paa en eller anden Maade kunde flytte udenfor Byen og alligevel tage Fordelen af Garnisoneringen, ja, saa vilde der altsaa ikke komme nogen Værdistigning i Byerne, og saa havde Byerne ikke noget at beklage sig over, og de paagældende Grundejere heller ikke, for de kom ikke af med noget.

Men naar det ærede Medlem til sidst sagde, at skulde man endelig have en Værdistigningsskat, maatte det i hvert Fald være en saadan, at den tilfaldt Kommunen eller Kommunerne, saa maa jeg tilstaa, at saa er Grundlaget for det ærede Medlems og mit Synspunkt fuldstændig forskelligt. Motiveringen er jo den, at Staten ved at gaa ind paa disse Overenskomster har maattet paatage sig langt større Byrder, end den har for nogen af de andre Garnisonsbyers Vedkommende. Men naar man siger til disse 6 Byer: Ved Siden af, at Staten for eders Vedkommende skal betale en langt, langt større Part af, hvad det koster at have Soldater i Kaserner, end den ellers gør, give vi eder den Fordel, som det er at kunne opkræve en Værdistigningsafgift — saa synes jeg nok, det er at give disse Byer baade i Pose og i Sæk. Og hvordan skulle vi stille os overfor de andre Garnisonsbyer, som maa bære meget større Udgifter uden at kunne opkræve noget som helst hos de Grundejere, som maatte have faaet en Værdistigning? Hvordan skulle vi kunne modsætte os Kravet fra dem? Jeg maa tilstaa, at det forstaar jeg ikke.

Endelig skal jeg gøre den Bemærkning, at naar der er talt saa meget om Vanskelighederne ved at finde den Værdistigning, der er en Følge af Garnisonsordningen, af Indkvarteringen i Byerne, og den Værdistigning, der maatte være fremkommen af andre Grunde, f. Eks. Konjunkturernes Stigen, saa erkender jeg, at det er ikke alene vanskeligt, men maaske komplet umuligt. Men akkurat det samme gælder for Esbjergs Vedkommende. I Loven om Esbjerg Havn staa der ikke noget som helst om, at det er den Grundværdistigning, der følger af Esbjerg Havns Udvidelse, det drejer sig om. Jeg gør opmærksom paa, at ogsaa den Værdistigning, der i Esbjerg maatte fremkomme derved, at Konjunkturerne gaa opad, eller derved, at man maaske fører en Jernbane ind til Esbjerg, kan komme ind under den Værdistigning, der efter denne Lov alene tilfalder Esbjerg

Kommune, og jeg skulde mene, at har man turdet gaa til i al sin Almindelighed i Loven om Esbjerg Havn at sætte en Bestemmelse ind om, at Esbjerg By kan tage den Værdistigning, der maatte fremkomme, uden at nævne noget om, at det skal være godtgjort, at den er en Følge af Havneudvidelsen, saa vil det være meget mindre betænkeligt at sige, at Værdistigningen i disse 6 Garnisonsbyer, selv om den fremkommer ved andre Foranstaltninger, er en Værdistigning, som ikke alene kommer Byen til gode, men som ogsaa Staten faar sin store Part af. Og man maa være mindre betænkelig ved det her end overfor Esbjerg, hvor man paa Forhaand har kapituleret og sagt: Enhver Værdistigning, der kommer i den Tid, maa Byen alene indkassere. Jeg drister mig til at gaa ud fra, at det høje Ting ved yderligere Behandling af Forslaget vil finde, at der dog ikke er eller bør være saa mange Betænkeligheder — vel at mærke da, hvis man ikke har fortrudt det, man sagde Ja til i Loven om Esbjerg Havns Udvidelse.

Jeg skal, som jeg begyndte med, erklære mig villig til, hvis man finder, der skal være Lempelser af Hensyn til de paagældende Grundejere, at gaa ind paa Ændringer med Hensyn til en længere Indbetalingstid. Ja, jeg kan endogsaa tænke mig, at man maaske kunde gaa til at tage Værdistigningen ikke som en Kapitalindbetaling, men som Indbetaling paa samme Maade som ved Jernbaneskylden. Man har nævnt, at der kan komme Vanskeligheder som Følge af, at man ikke ved, om Garnisonerne blive i de paagældende Byer. Jeg tror nu for Resten, at de blive der længe, og jeg skulde tro, at f. Eks. det 1ste ærede Medlem for 2den Kreds (Bramsen) og adskillige andre Talere, der have haft Ordet, ogsaa ønske, at Garnisonerne skulle blive længe paa Sjælland. Men hvis man er ængstelig for, at Garnisonerne skulle blive flyttede derfra, saa er dette, at Afgiften er paalagt ikke til Indbetaling i Løbet af 5 eller 10 Aar, eller hvilket kortere Aaremaal man nu vil sætte, men derimod i Løbet af 30 eller 50 Aar endnu uheldigere for de paagældende Grundejere, idet de saa faa hvilende paa deres Ejendomme en Afgift, som kan blive dobbelt trykkende, hvis man i Løbet af nogle Aar flytter Garnisonen bort. Jeg gad vide, hvad man vilde have sagt i Fredericia eller Helsingør, om man i sin Tid havde paalagt en Afgift, der ikke var ophørt paa det Tidspunkt, da Garnisonerne flyttede derfra. Man maatte i alt Fald have været klar over, at naar Garnisonerne flyttedes derfra, blev man nødt til at stryge